

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W NOWYM DWORZE GDAŃSKIM

z dnia 2016 r.

**w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar
Przemocy dla Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański na lata 2016- 2020**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 08 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1515 z późn. zm.) oraz art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005r.(t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1390) uchwała się, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy dla Miasta i Gminy Nowy Dwór Gd. na lata 2016- 2020, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Nowego Dworu Gdańskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Rady
Miejskiej**

Wojciech Krawczyk

GMINNY PROGRAM

PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE

ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE

NA LATA 2016 – 2020

Nowy Dwór Gdański 2016

SPIS TREŚCI:

I. WSTĘP	3
II. PRZEMOC W RODZINIE – PODSTAWY TEORETYCZNE	3
III. PODSTAWY PRAWNE OPRACOWANIA PROGRAMU	7
IV. ANALIZA ZASOBÓW GMINY W OBSZARZE PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE.....	8
V. DIAGNOZA ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE W NOWYM DWORZE GDAŃSKIM... 10	
A. DANE STATYSTYCZNE	11
B. PROFILAKTYKA I DZIAŁANIA NA RZECZ ZMIANY POSTRZEGANIA PRZEZ SPOŁECZENSTWO PROBLEMU PRZEMOCY W RODZINIE.....	16
C. SKALA PRZEMOCY W RODZINIE NA PODSTAWIE WYNIKÓW BADAŃ ANKIETOWYCH WŚRÓD SPECJALISTÓW	18
D. SKALA PRZEMOCY W RODZINIE W BADANIU ANKIETOWYM DZIECI I MŁODZIEŻY SZKOLNEJ	22
E. WNIOSKI WYNIKAJĄCE Z DIAGNOZY	26
VI. ANALIZA SWOT ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE	28
VII. ZAŁOŻENIA PROGRAMU	31
VIII. CELE STRATEGICZNE I CELE OPERACYJNE PROGRAMU	33
IX. MONITOROWANIE I OCENA REALIZACJI PROGRAMU.....	41
X. FINANSOWANIE PROGRAMU	41
SPIS TABEL I WYKRESÓW	42

I. WSTĘP

Zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie na terenie Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański, w latach 2010 – 2015, realizowane były na wszystkich niezbędnych poziomach. Na terenie Nowego Dworu Gdańskiego funkcjonuje szeroko rozwinięta sieć instytucji zapewniających wszechstronną, profesjonalną pomoc rodzinom dotkniętym przemocą w rodzinie. Realizowano liczne działania profilaktyczno – edukacyjne skierowane do mieszkańców miasta, jak i specjalistów udzielających pomocy i wsparcia. Działalność Zespołu Interdyscyplinarnego przyczyniła się do poprawy współpracy między poszczególnymi elementami systemu. Działania podjęte podczas realizowania programu wpłynęły na osiągnięcie założonych celów, m.in.:

1. Ustabilizowanie skali zjawiska przemocy w rodzinie na terenie Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański poprzez:
 - a) zintegrowanie systemu pomocy, wsparcia i interwencji służb działających w tym obszarze;
 - b) wspieranie różnych form spędzania czasu wolnego dzieci i młodzieży promujących zachowania nieagresywne;
 - c) edukację dzieci, młodzieży i dorosłych w zakresie przeciwdziałania przemocy.
 2. Zwiększenie wiedzy w zakresie profilaktyki i przeciwdziałania przemocy w rodzinie u profesjonalistów zajmujących się tą problematyką.
 3. Zwiększenie dostępności profesjonalnej pomocy dla osób doznających przemocy.
- Pomimo zaistniałych zmian na lepsze, należy kontynuować działania na tym obszarze.

II. PRZEMOC W RODZINIE – PODSTAWY TEORETYCZNE

Problem przemocy w rodzinie jest jednym z trudniejszych problemów społecznych również w Mieście i Gminie Nowy Dwór Gdański. Dzieje się tak, ponieważ przemoc, ze względu na dużą drażliwość społeczną jest stosunkowo mało rozpoznawalna. Dotyczy ona intymnej i osobistej sfery jednostki, co wpływa na niechęć ofiar do rozmowy na temat problemu. Przemoc w rodzinie jest zjawiskiem, które dotyka osób i rodzin niezależnie od miejsca zamieszkania i statusu społecznego. Coraz częściej podkreśla się również, że przemoc w rodzinie nie jest neutralna ze względu na płeć – dokonywana jest bowiem najczęściej przez mężczyzn, a dotyka przeważnie kobiety. Przemoc doznawana w rodzinie rodzi konsekwencje niezmiernie głębokie i szkodliwe, dając o sobie znać w postaci zaburzeń emocjonalnych w bliższej lub dalszej perspektywie czasowej. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie definiuje zjawisko przemocy w rodzinie jako

jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób w rodzinie w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Z podanej definicji wynika, że istnieje kilka rodzajów przemocy i każdy z nich ma swoje charakterystyczne wyznaczniki, chociaż wiele elementów jest wspólnych, chociażby to, że każda forma przemocy powoduje ból i cierpienie. Zawsze narusza prawa i dobra osobiste ofiary i jest intencjonalna. Przemoc w rodzinie przejawia się w czterech zasadniczych aspektach: fizycznym, psychicznym, seksualnym i ekonomicznym.

Przemoc fizyczna polega na zadawaniu cierpień ciału drugiego człowieka w różny sposób. Może ono przykładowo przybierać postać bicia, kopania, szczypania, gryzienia, duszenia, przypalania (żelazkiem, papierosem lub innymi przedmiotami), popychania, targania za włosy, wykręcania rąk, wiązania rąk lub nóg, rzucania o ścianę lub podłogę, zmuszania do wykonywania upokarzających czynności, opluwania, wyrzucania z domu, zamykania w ciemnych pomieszczeniach, wystawiania na zimno, ograniczania pożywienia.

Przemoc psychiczna prowadzi natomiast do zniszczenia pozytywnego obrazu własnej osoby np. poprzez poniżanie, upokarzanie, ciągle krytykowanie, stosowanie gróźb, wyśmiewanie poglądów, religii, pochodzenia, narzucanie własnych poglądów, karanie przez odmowę uczuć, zainteresowania, szacunku, domagania się posłuszeństwa, ograniczanie snu i pożywienia, degradacja werbalna (wyzywanie, zawstydzanie) itp.

Przemoc seksualna związana jest z wymuszaniem różnego rodzaju niechcianych zachowań w celu zaspokojenia potrzeb seksualnych sprawcy; wymuszanie pożycia seksualnego, nieakceptowanych pieszczot, wymuszanie seksu z osobami trzecimi, sadystyczne formy współżycia seksualnego, demonstrowanie zazdrości, krytyka zachowań seksualnych kobiety, itp.

Przemoc ekonomiczna prowadzi z kolei do całkowitego uzależnienia finansowego od sprawcy, np. poprzez odbieranie zarobionych pieniędzy, uniemożliwianie podjęcia pracy, niezaspokajanie podstawowych potrzeb materialnych rodziny okradanie, zaciąganie kredytów i zmuszanie do zaciągania pożyczek wbrew woli współmałżonka lub innej osoby w rodzinie; jedną z form przemocy ekonomicznej jest zaniedbanie.

Zaniedbanie – naruszenie obowiązku do opieki ze strony osób bliskich. Jest formą przemocy ekonomicznej i oznacza np.: nie dawanie środków na utrzymanie, pozbawienie jedzenia, ubrania, schronienia, brak pomocy w chorobie, nie udzielenie pomocy, uniemożliwienie dostępu do miejsc zaspokajania podstawowych potrzeb: mieszkania, kuchni, łazienki, łóżka, itp.

Wymienione formy przemocy mogą się przenikać, ale każda może też występować osobno. W przemocy domowej najbardziej istotna jest demonstracja i wykorzystanie siły i władzy w sposób, który jest krzywdzący dla innych członków rodziny. Na przemoc w rodzinie można spojrzeć

z perspektywy prawnej, moralnej, psychologicznej i społecznej. Z punktu widzenia prawa przemoc w rodzinie jest przestępstwem, którego odmiany określone są w różnych kodeksach i odpowiednio karane. Najczęściej stosowany jest art. 207 Kodeksu karnego dotyczący znęcania się fizycznego lub moralnego nad członkiem rodziny, przewidującym także postaci kwalifikowane tego przestępstwa tj. znęcanie się ze szczególnym okrucieństwem lub gdy pokrzywdzony przestępstwem znęcania, targnie się na własne życie. Perspektywa moralna pokazuje, że dokonywanie przemocy jest krzywdzeniem słabszego i stanowi zło moralne. Psychologiczne spojrzenie na przemoc domową zwraca naszą uwagę na cierpienie i bezradność ofiary, odsłania mechanizmy wewnętrzne i sytuacyjne sterujące przemocą oraz złożone procesy interakcji między sprawcą i ofiarą. Z perspektywy społecznej widoczne są czynniki zawarte w obyczajach i postawach, które mogą sprzyjać przemocy lub ją usprawiedliwiać. Z drugiej strony w przeciwdziałanie przemocy mogą angażować się znaczące siły społeczne i wywierać wpływ na stan spraw publicznych.

Z punktu widzenia prawa za stosowanie przemocy w rodzinie przewiduje się karę pozbawienia wolności, natomiast z perspektywy moralnej sprawca powinien podlegać sankcjom własnego sumienia i potępienia ze strony innych ludzi. Psychologiczne zrozumienie przemocy odgrywa z kolei podstawową rolę przy pomaganiu ofiarom w wyzwaniu się od przemocy i w naprawianiu szkód, jakie poczyniła w ich życiu.

Obecnie uznaje się, że przemoc w rodzinie stanowi naruszenie podstawowych praw człowieka, w tym prawa do życia i zdrowia oraz poszanowania godności osobistej. Stanowi zatem poważny problem społeczny wymagający podejmowania wszelkich działań zmierzających do zwiększenia skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie nakłada na samorządy terytorialne obowiązek tworzenia lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, który na szczeblu gminnym polega m.in. na:

- 1) opracowaniu i realizacji gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie;
- 2) prowadzeniu poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie;
- 3) zapewnieniu osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia;
- 4) tworzeniu zespołów interdyscyplinarnych.

Konieczność podejmowania działań zapobiegających przemocy w rodzinie wynika również z ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej oraz ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Przyjęta uchwałą Nr 54/VI/2015 z dnia 16 kwietnia 2015 roku Gminna Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych na lata 2015-2020 jako cel nadrzędny wyrażający wizję

rozwoju społecznego mieszkańców Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański, zakłada „poprzez profesjonalizm dążyć do poprawy jakości życia, załatwiania spraw określonych przepisami prawa w obszarze polityki społecznej” mających na celu poprawę jakości życia i osiągnięcie zrównoważonego rozwoju społecznego swoich mieszkańców. Cel I Strategii brzmi: Sprawnie działająca rodzina; Cel operacyjny 1.2 Wspieranie rodzin w kryzysie; Kierunek działań 1.2.1. Rozwój działań specjalistycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy, m.in. poprzez funkcjonowanie i profesjonalizację działań Zespołu Interdyscyplinarnego i realizację procedury „Niebieskie Karty”.

Zjawisko przemocy w rodzinie dotyczące społeczności lokalnej jest ściśle powiązane z innymi obszarami problemów społecznych, m.in. trudną sytuacją socjalno-bytową, czy nadużywaniem alkoholu, dlatego działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie są nieodłącznym elementem Gminnego Programu Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, uchwalanego corocznie przez Radę Gminy.

Konsekwencje stosowania przemocy w rodzinie, w szczególności fizyczna, a także psychiczna degradacja rodziny, stanowią poważny problem społeczny, wymagający podejmowania działań profilaktycznych oraz interwencyjnych wszystkich instrumentów społecznych zainteresowanych dobrem rodziny.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2016-2018 (zwany dalej Programem) ma służyć wzmocnieniu zintegrowanego i skutecznego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Lokalny system przeciwdziałania przemocy w rodzinie – jest to zespół instytucji działających w środowisku lokalnym na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy, wraz z ich potencjałem kadrowym, kompetencyjnym, wiedzą i umiejętnościami, instrumentami pomocy i wsparcia; procedurami postępowania, zasobami rzeczowymi i finansowymi, wzajemnie ze sobą współpracujących w sposób skoordynowany.

Elementami lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie są:

- zasoby instytucjonalne – instytucje i organizacje zajmujące się problemem przemocy w rodzinie wraz z potencjałem organizacyjnym;
- zasoby ludzkie – specjaliści z różnych dziedzin;
- instrumenty pomocowe i sieć wsparcia;
- zespół interdyscyplinarny o znaczeniu strategicznym i zadaniowym;
- diagnoza zjawiska przemocy w środowisku lokalnym – skala problemu;
- niniejszy Program.

Zadaniem Programu jest zwrócenie szczególnej uwagi mieszkańców Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański na zjawisko przemocy w rodzinie, przerwanie jej stosowania, zminimalizowanie skutków oraz doprowadzenie do poniesienia konsekwencji przez sprawców. Istotne znaczenie mają wszelkie działania nie tylko uświadamiające problem, ale także zapobiegające jego występowaniu poprzez promowanie wartości rodzinnych, szeroką edukację w zakresie skutków każdego rodzaju

przemocy i zachęcanie do stylu życia bez przemocy, w każdej dziedzinie funkcjonowania społecznego.

Program oparty jest na analizie dostępnych danych o zjawisku przemocy w rodzinie z terenu Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański. W diagnozowaniu uczestniczyli przedstawiciele jednostek, służb i organizacji pozarządowych, stykających się na co dzień z problemem przemocy w rodzinie, m.in. placówek oświatowych, Miejsko- Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, Policji, Prokuratury i Sądu.

Program zawiera analizę skali problemu na terenie Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański oraz cele i zadania dla różnych służb działających na rzecz jego mieszkańców. Wyznacza działania, które należy podjąć w zakresie profilaktyki i edukacji, a także interwencji w przypadku ujawnionej przemocy domowej, pomocy i ochrony ofiar oraz wytycza kierunki oddziaływań wobec sprawców. Wskazuje także instytucje i organizacje odpowiedzialne za realizację poszczególnych działań.

III. PODSTAWY PRAWNE OPRACOWANIA PROGRAMU

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański napisany jest zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, podanymi poniżej:

1. Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014 – 2020 przyjęty Uchwałą Nr 76 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2014 roku (M.P. z 2014 r., poz. 445);
2. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku poz. 1390 z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku poz. 1286 z późn. zm.);
4. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 124 z późn. zm.);
5. Ustawa z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 163 z późn. zm.);
6. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 roku – Kodeks karny (tekst jednolity Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.);
7. Ustawa z dnia 25 lutego 1964 roku Kodeks rodzinny i opiekuńczy (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 583 z późn. zm.);
8. Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r., poz. 382);

9. Uchwała Nr 590/XXIX/13 Sejmiku Woj. Pomorskiego z dnia 26 kwietnia 2013 roku w sprawie Wojewódzkiego Programu Przemocy w Rodzinie;
10. Uchwała Nr XXXVI/349/2010 Rady Powiatu Nowodworskiego z dnia 27 sierpnia 2010 roku w sprawie Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Powiecie Nowodworskim;
11. Uchwała Nr XII/68/2011 Rady Powiatu Nowodworskiego z dnia 29 listopada 2011 roku w sprawie przyjęcia Powiatowego programu ochrony ofiar przemocy w rodzinie w Powiecie Nowodworskim na lata 2011 – 2015;
12. Uchwała Nr XXX/211/2013 Rady Powiatu w Nowym Dworze Gd. z dnia 30 września 2013 roku w sprawie Powiatowego programu korekcyjno – edukacyjnego dla sprawców przemocy w rodzinie;
13. Uchwała nr 92/10/2015 Rady Miejskiej w Nowym Dworze Gd. z dnia 22 października 2015 roku w sprawie Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na terenie Gminy Nowy Dwór Gd.;
14. Uchwała nr 372/XLV/2010 Rady Miejskiej w Nowym Dworze Gd. z dnia 8 listopada 2010 roku w sprawie przystąpienia Miasta i Gminy Nowy Dwór Gd. do programu pod nazwą „Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie dla Miasta i Gminy Nowy Dwór Gd. na lata 2010-2015”;
15. Uchwała Nr 54/VI/2015 Rady Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański z dnia 16 kwietnia 2015 roku w sprawie uchwalenia Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański na lata 2015 – 2020;
16. Uchwała Nr 92/X/2015 z dnia 22 października 2015 roku w sprawie Gminnego Programu Profilaktyki, Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii, Uchwała Nr 41/V/2015 z dnia 12 marca 2015 roku.

IV. ANALIZA ZASOBÓW GMINY W OBSZARZE PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE

Miasto i Gmina Nowy Dwór Gdański posiada instytucjonalne zasoby umożliwiające realizację Programu oraz budowanie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Do zasobów instytucjonalnych należą:

1. Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej Nowy Dwór Gdańskim (MGOPS),
2. Zespół Interdyscyplinarny (ZI),
3. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Nowym Dworze Gdańskim,

4. Gminny Zespół Przeciwdziałania Narkomanii przy Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Nowym Dworze Gdańskim,
5. Miejskie Przedszkole Nr 4 w Nowym Dworze Gdańskim,
6. Zespół Szkolno Przedszkolny w Kmiecinie,
7. Zespół Szkolno Przedszkolny w Marzęcinie,
8. Szkoła Podstawowa Nr 1 w Nowym Dworze Gdańskim,
9. Szkoła Podstawowa Nr 2 w Nowym Dworze Gdańskim,
10. Szkoła Podstawowa Lubieszewo,
11. Szkoła Podstawowa Wierciny,
12. Gimnazjum Nr 1 w Nowym Dworze Gdańskim,
13. Zespół Szkół Nr 1 w Nowym Dworze Gdańskim,
14. Zespół Szkół Nr 2 w Nowym Dworze Gdańskim,
15. Specjalny Ośrodek Szkolno – Wychowawczy w Nowym Dworze Gdańskim,
16. Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Nowym Dworze Gdańskim (PPP),
17. Powiatowy Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Nowym Dworze Gdańskim (POIK),
18. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Dworze Gdańskim (PCPR),
19. Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej w Nowym Dworze Gdańskim,
20. Komenda Powiatowa Policji w Nowym Dworze Gdańskim (KPP),
21. Powiatowe Centrum Zdrowia Spółka z o.o. w Nowym Dworze Gdańskim,
22. Prokuratura Rejonowa,
23. Sąd Rejonowy w Malborku.

Dnia 21 lutego 2011 Zarządzeniem Burmistrza Nr 43/2011 został powołany Zespół Interdyscyplinarny działający przy Miejsko – Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Nowym Dworze Gd. W skład zespołu wchodzi przedstawiciele jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, oświaty, służby zdrowia, organizacji pozarządowych oraz kuratorzy sądowi. Szczegółowy skład zespołu lub grupy roboczej zależy od problemu występującego w danej rodzinie. Miejscem spotkań Zespołu Interdyscyplinarnego jest biuro Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Nowym Dworze Gd. Zespół Interdyscyplinarny to grupa osób, które łączy wspólny cel – rozwiązywanie problemu przemocy w konkretnych rodzinach.

Zespół Interdyscyplinarny do Spraw Przeciwdziałania Przemocy w Nowym Dworze Gdańskim został powołany przez Burmistrza zarządzeniem nr 292 z dnia 1 grudnia 2015 roku, obowiązujący z dniem 1 stycznia 2016 roku, w następującym składzie:

1. Joanna Mikos – przedstawiciel jednostki organizacyjnej pomocy społecznej,
2. Izabela Łęcka – przedstawiciel jednostki organizacyjnej pomocy społecznej,

3. Danuta Ptasznik – przedstawiciel ochrony zdrowia,
4. Iwona Wasilewicz – przedstawiciel oświaty,
5. Beata Gołębiowska – przedstawiciel organizacji pozarządowej i gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych,
6. Sebastian Białachowski – przedstawiciel policji,
7. Magdalena Palka – przedstawiciel policji,
8. Anita Kordek – Sas – przedstawiciel zespołu kuratorskiej służby sądowej.

Wydatki na podejmowane działania w ramach realizacji Programu związane z osiągnięciem wyznaczonych celów finansowane są ze środków własnych Gminy. Środki przeznaczono na opłacenie szkoleń, zapewnienie obsługi organizacyjno-technicznej Zespołu Interdyscyplinarnego i Grup Roboczych oraz na zakup ulotek, plakatów o tematyce przeciwdziałania przemocy. Środki przeznaczone na podnoszenie kompetencji kadr oraz funkcjonowanie i promocje działań Zespołu Interdyscyplinarnego pochodziły ze środków własnych Gminy (Miejsko - Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej).

Zgodnie z ustawą Zespół Interdyscyplinarny realizuje działania określone w gminnym programie przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie. Zadaniem zespołu interdyscyplinarnego jest integrowanie i koordynowanie działań podmiotów oraz specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności przez:

- 1) diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie;
- 2) podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku;
- 3) inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie;
- 4) rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym;
- 5) inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie.

Obsługę organizacyjno – techniczną zespołu interdyscyplinarnego zapewnia Miejsko- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Nowym Dworze Gdańskim.

V. DIAGNOZA ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE W NOWYM DWORZE GDAŃSKIM

Występowanie przemocy w rodzinie stanowi poważną dysfunkcję rodziny o istotnie negatywnych skutkach w kontekście jednostkowym, jak i całego otoczenia. Przemoc wobec dzieci

może prowadzić do zaburzeń w kształtowaniu się osobowości i w konsekwencji problemów w życiu dorosłych. Doznawanie przemocy niesie poważne skutki psychiczne prowadząc w skrajnych przypadkach do okaleczeń i śmierci. W związku z faktem, iż jest to temat wstydlivy dla rodzin nie był on zbyt często poruszany. Wejście w życie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie nakazuje podjęcie konkretnych działań, by skutecznie chronić osoby doznające przemocy, jak i wyczułać społeczeństwo na destrukcyjny charakter tego zjawiska. Całościowa ocena skali zjawiska jest trudna ze względu na charakter przemocy w rodzinie, która jest opisywana w momencie zgłoszenia bądź wystąpienia widocznych skutków jej stosowania. Skala problemu przemocy w rodzinie została określona na danych statystycznych ze sprawozdań, Zespołu Interdyscyplinarnego oraz wyników badań ankietowych.

A. DANE STATYSTYCZNE

W Gminie Nowy Dwór Gdański liczba rodzin objętych pomocą społeczną w ostatnich latach spada i w 2015 roku wyniosła 765 rodzin, w których żyło 2 016 osób. Z tytułu przemocy w rodzinie z pomocy społecznej korzystało 59 osób znajdujących się w rodzinach z tym problemem. Stosowanie przemocy jest skorelowane z występowaniem dysfunkcji w rodzinie, takich jak ubóstwo, bezrobocie, uzależnienia od różnych substancji. Można stwierdzić, że na podstawie danych MGOPS około 750 rodzin może być zagrożonych przemocą w rodzinie.

Z pozyskanych danych statystycznych z Komendy Powiatowej Policji wynika, iż w 2014 roku przeprowadzono 84 interwencje domowych dotyczących przemocy w rodzinie. Do policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych do wytrzeźwienia doprowadzono 1 kobietę oraz 63 mężczyzn. W zakresie działań z art. 207 k.k. wszczęto 34 postępowania, stwierdzono 16, a umorzono 18 z nich.

Tabela nr 1. Pomoc społeczna w latach 2012 – 2015.

Dane ogólne	2012	2013	2014	2015
Liczba mieszkańców	17 907	17 809	17 714	17 615
Liczba rodzin objętych pomocą społeczną	815	877	813	765
Liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną w tym z powodu:	2 596	2 670	2 351	2 016
Przemocy w rodzinie	21	24	41	59
Bezrobocia	57	586	482	520
Alkoholizmu lub narkomanii	69	67	105	121

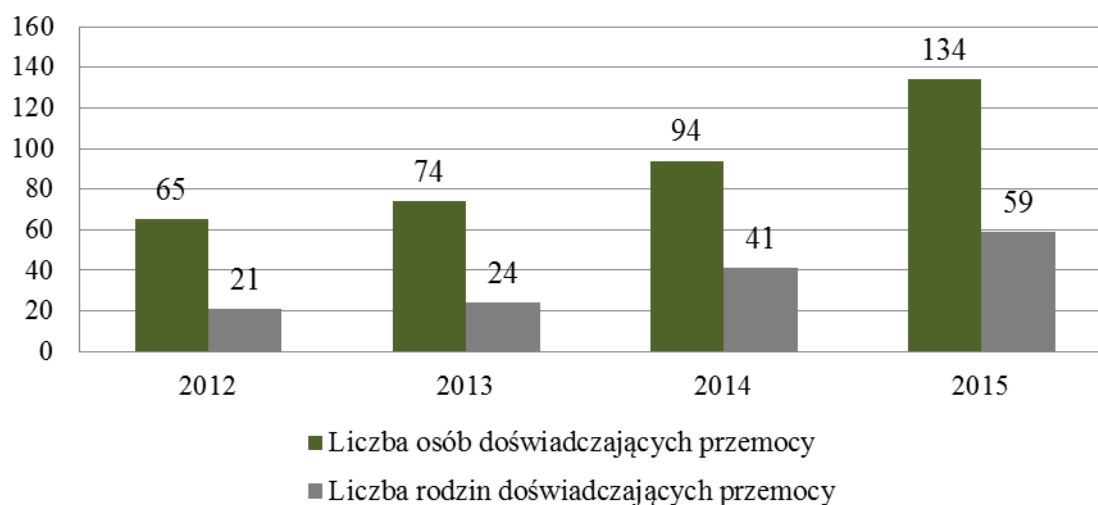
Statystyki dotyczące prowadzenia procedury Niebieska Karta wskazują, że w latach 2012 – 2015 wzrastała liczba wszczętych procedur. Najczęściej wszczynającym była Policja. Instytucje pomocy społecznej oraz oświaty w każdym roku rozpoczynały między 2 a 8 procedur. W 2015 roku po raz pierwszy Niebieska Karta została założona w ramach systemu ochrony zdrowia. Jednocześnie wzrasta liczba zakończonych procedur, z których większość wynika z przesłanek dowodzących o zaprzestaniu stosowania przemocy. Można przypuszczać, iż Karty zakładane są w początkowym stadium, a podejmowane działania są skuteczne.

Tabela nr 2. Procedura „Niebieskie Karty” w latach 2012 – 2015.

Procedura „Niebieskie Karty” (NK)	2012	2013	2014	2015
Liczba wszczętych procedur NK w tym:	28	36	43	39
Policja	19	26	35	55
Pomoc społeczna	5	8	2	4
Oświata	4	2	4	2
Ochrona zdrowia	0	0	0	1
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	0	0	0	0
Liczba zakończonych procedur NK w tym:	13	28	27	43
Z powodu ustania przemocy w rodzinie i uzasadnionego przypuszczenia o zaprzestaniu dalszego stosowania przemocy	6	16	27	34
Rozstrzygnięcia o braku zasadności podejmowania działań	7	12	2	9
Liczba ponownie wszczętych procedur NK	0	0	0	1

Wzrastająca liczba osób i rodzin dotkniętych przemocą może z jednej strony pokazywać, iż problem ten narasta, z drugiej może być znakiem większej świadomości ofiar i wsparcia w środowisku. Wśród osób dotkniętych przemocą największą grupę stanowią kobiety i dzieci. Liczba osób, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie też wskazuje na mężczyzn (81 i 3 kobiety). Mężczyźni dominują także wśród osób, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc będąc pod wpływem alkoholu (1 kobieta, 73 mężczyźni).

Wykres nr 1. Liczba osób i rodzin doświadczających przemocy w latach 2012 – 2015.

W ramach gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie funkcjonuje Zespół interdyscyplinarny, którego działania są oparte na systemowej współpracy lokalnych instytucji, podmiotów i służb oraz na wielopłaszczyznowym podejściu do problemu przemocy. Celem działania Zespołu jest skoordynowanie wszelkich działań instytucji i organów zaangażowanych w niesienie pomocy osobom krzywdzonym. Szybkie i skuteczne podejmowanie działań zmierzających do zapewnienia bezpieczeństwa oraz zatrzymania przemocy w rodzinie, a także planowanie i realizacja działań pomocowych. Zespół Interdyscyplinarny powołany został Zarządzeniem Burmistrza i działa przy Miejsko – Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Nowym Dworze Gd. W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, oświaty, służby zdrowia, organizacji pozarządowych oraz kuratorzy sądowi. Szczegółowy skład zespołu lub grupy roboczej podczas posiedzeń zależy od problemu występującego w danej rodzinie i może on być rozszerzony m.in. o specjalistów z Powiatowego Ośrodka Interwencji Kryzysowej, Dzielnicowych. Zadaniem zespołu interdyscyplinarnego jest integrowanie i koordynowanie działań podmiotów oraz specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności przez:

- 1) diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie;
- 2) podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku;
- 3) inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie;
- 4) rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym;
- 5) inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie.

Obsługę organizacyjno – techniczną zespołu interdyscyplinarnego zapewnia Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Nowym Dworze Gdańskim.

Liczba osób i rodzin objętych pomocą Zespołu Interdyscyplinarnego w Nowym Dworze Gdańskim wzrosła, co może wskazywać nie tylko na wzrastający problem stosowania przemocy w rodzinie, ale także na powszechny dostęp do informacji i świadomość mieszkańców, w tym osób doświadczających, jak i stosujących przemoc o dostępnych formach pomocy i korzystania z nich.

Tabela nr 3. Zespół Interdyscyplinarny w latach 2012 – 2015.

Zespół Interdyscyplinarny	2012	2013	2014	2015
Liczba posiedzeń	5	4	3	4
Liczba osób objętych pomocą Zespołu	17	23	30	29
Liczba rodzin objętych pomocą Zespołu	3	5	9	7

W posiedzeniach grup roboczych brali udział przedstawiciele instytucji pomocowych. W ramach swoich zadań opracowywali i realizowali plan działania pomocy rodzinie, diagnozowali i monitorowali sytuację rodzin, w których dochodziło do przemocy. Ponadto, informowali sprawców przemocy o możliwości uczestnictwa w programie korekcyjno-edukacyjnym. Na przestrzeni czterech lat aktywność grup roboczych znacznie wzrosła, co współgra ze wzrastającą liczbą rodzin dotkniętych przemocą w rodzinie.

Tabela nr 4. Działalność Grup roboczych w latach 2012 – 2015.

Grupy robocze	2012	2013	2014	2015
Liczba utworzonych grup	9	9	9	8
Liczba posiedzeń	38	49	89	142

Dla osób i rodzin z Nowego Dworu Gdańskiego z problemem przemocy w rodzinie dostępna jest pomoc we wszystkich wskazanych i opisanych poniżej formach.

W przeciwdziałanie przemocy w rodzinie zaangażowane są wszystkie powołane służby. Każda osoba związana w jakikolwiek sposób z problemem przemocy była informowana o możliwościach postępowania w danej sytuacji. Ochrona ofiar przemocy weryfikowana jest w sytuacjach kryzysowych, poprzez zespoły interdyscyplinarne. Zespół Interdyscyplinarny współpracował z Powiatowym Ośrodkiem Interwencji Kryzysowej, Komendą Powiatową Policji, Zespołem Kuratorskiej Służby Sądowej, Wydziałem Oświaty, Gminną Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie.

Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej zapewniał dostęp do poradnictwa prawnego, psychologicznego, zawodowego, socjalnego i rodzinnego przy współpracy z Powiatowym Ośrodkiem Interwencji Kryzysowej. W 2014 roku 28 osób skorzystało z pomocy psychologicznej oraz 13 osób z pomocy prawnej w związku z problemem przemocy.

Przy Poradni Pedagogiczno – Psychologicznej w Nowym Dworze Gdańskim działa Punkt Konsultacyjny „Arka”, którego działalność skierowana jest także do osób poddanych przemocy domowej. W Punkcie dyżuruje psycholog który w ramach swoich działań prowadzi rozmowy ze specjalistami innych placówek, instytucji m.in. pracownikami MGOPS i kuratorami zawodowymi, udziela informacji i wsparcia osobom, wobec których stosowana jest przemoc fizyczna i psychiczna, jak i osobom stosującym przemoc. Z konsultacji w Punkcie skorzystały 24 osoby w 2014 roku (2012 – 37, 2013 – 28).

Przy Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej funkcjonuje również Lokalny telefon Zaufania, co daje większe poczucie intymności dla osoby dotkniętej problemem, która niekoniecznie chce odwiedzać jakiegokolwiek instytucje. Telefon obsługiwany jest przez psychologa.

W Miejsko – Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej działa Zespół ds. leczenia, którego jednym z zadań jest przeprowadzenie rozmów interwencyjno – motywujących z osobami uzależnionymi od alkoholu oraz kierowanie ich na badanie przez lekarza biegłego. W latach 2012 – 2014 ich ilość nieznacznie, acz systematycznie wzrasta.

Tabela nr 5. Wybrane formy wsparcia osób doznających przemocy w latach 2012 – 2014.

Wsparcie	2012	2013	2014
Liczba rozmów interwencyjno – motywujących Zespołu ds. leczenia	14	18	20
Liczba osób w Punkcie Konsultacyjnym „Arka”	37	28	24
Liczba rozmów w Lokalnym Telefonie Zaufania	28	15	11

W sytuacji stwierdzenia występowania przemocy w rodzinie sprawcy kierowani są do udziału w Programie korekcyjno – edukacyjnym dla sprawców przemocy w rodzinie. W 2014 roku z 7 skierowanych sprawców, 3 podjęło współpracę i ukończyło cały Program.

W sytuacji zagrożenia gmina ma obowiązek zapewnienia osobie doznającej przemocy schronienia. W Nowym Dworze Gdańskim schronienie może być zapewnione w mieszkaniu chronionym PCPR, Stowarzyszeniu AGAPE w Nowym Stawie, Stowarzyszeniu „Prometeusz” w Gdańsku, a matkom z dziećmi w Domu Samotnej Matki Caritas w Gdańsku Matemblewo lub Powiatowym Ośrodku Interwencji Kryzysowej. Rodziny doświadczające przemocy składają także wnioski o mieszkanie socjalne. Pracownicy MGOPS udzielali aktualnych informacji podczas posiedzeń komisji mieszkaniowej o bieżącej sytuacji rodziny.

Monitoring losów osób, w tym dzieci pokrzywdzonych po zakończeniu procedury NK prowadzony był przez MGOPS oraz funkcjonariuszy Policji. Pracownicy Ośrodka informowali kuratorów sądowych oraz Policję o ponownym stosowaniu przemocy przez osoby uprzednio skazane za tego rodzaju przestępstwa. W wyniku zadowalającej współpracy Policji ze służbą kuratorską

w 2014 roku przesłano 2 wnioski o sprawcach, którzy rażąco naruszyli porządek prawny łamiąc przez Sąd nałożone obowiązki, a w 3 przypadkach odwieszono warunkowe wykonanie kary.

Współpraca pomiędzy służbami odbywa się na podstawie wskazanych w ustawie kompetencji. Ponadto, stosowana jest „Procedura współpracy służby kuratorskiej oraz funkcjonariuszy Policji w stosunku do osób, wobec których wykonywane jest orzeczenie sądu w związku z popełnieniem czynów karalnych polegających na stosowaniu przemocy lub groźby bezprawnej”. W październiku 2014 roku Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Dworze Gdańskim przy współpracy jednostek organizacyjnych Powiatu Nowodworskiego opracowało „Procedury Pomocy Dziecku Krzywdzonemu” przyjęte Zarządzeniem Nr 11/2014 Dyrektora PCPR z dnia 4 listopada 2014 roku. Procedura adresowana jest do przedstawicieli a także wszystkich pracowników służb, którzy na co dzień zajmują się opieką, wsparciem, nadzorem i wychowaniem dziecka oraz kierowana jest do służb odpowiedzialnych za utrzymanie porządku publicznego. Procedura zawiera informacje na temat działań podejmowanych w trybie art. 12a, czyli w momencie kiedy istnieje bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia dziecka. Ponadto w procedurach ujęte są również sposoby podejmowanych działań w sytuacji ryzyka zagrożenia w stosunku do dziecka nie będącego ofiarą przemocy.

W pracy z osobami obciążonymi problemem przemocy kluczową rolę odgrywają osoby pracujące na każdym etapie rozwiązywania problemu: osoby pierwszego kontaktu, jak również kontynuujące sam proces pomocy. Ważne, by posiadały one odpowiednie kwalifikacje i predyspozycje. Osoby „pierwszej linii”, członkowie Zespołu Interdyscyplinarnego brali udział w szkoleniach dotyczących Procedury „Niebieskie Karty” i innych szkoleniach tematycznych m.in. „Przemoc seksualna wobec dzieci i młodzieży – jak rozpoznawać i zapobiegać oraz rozmawiać z dzieckiem krzywdzonym”, „Przeciwdziałanie agresji u dzieci i młodzieży”, „Uzależnienia behawioralne – profilaktyka i leczenie”.

B. PROFILAKTYKA I DZIAŁANIA NA RZECZ ZMIANY POSTRZEGANIA PRZEZ SPOŁECZENSTWO PROBLEMU PRZEMOCY W RODZINIE

Działania profilaktyczne i informacyjne w zakresie przeciwdziałania przemocy w Mieście i Gminie Nowy Dwór Gdański prowadzone są przez wszystkie podmioty stanowiące zasób instytucjonalny systemu.

Dla mieszkańców dostępne są ulotki i plakaty o tematyce przemocy. W 2014 roku opracowano nową aktualną formę ulotki informacyjnej w Powiatowym Ośrodku Interwencji Kryzysowej. Na bieżąco na stronach internetowych Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, Zespołu Interdyscyplinarnego, Komendy Powiatowej Policji oraz Komendy Wojewódzkiej Policji umieszczane były niezbędne informacje.

W związku z tygodniem pomocy ofiarom przestępstw prowadzona była kampania informacyjna ukierunkowana przede wszystkim na pomoc ofiarom przemocy w rodzinie. Zorganizowano dyżury pracowników socjalnych POIK, MGOPS oraz policjantów, którzy udzielali pomocy i informacji bezbronnym ofiarom przemocy domowej w zakresie praw przysługujących ofiarom, wszczynanych procedur w przypadku występowania przemocy, a także dostępnych form pomocy.

Podnoszenie świadomości społecznej odbywało się również poprzez pracę z rodziną pracownika socjalnego, asystenta rodziny, kuratora, dzielnicowego oraz współpracę z Powiatowym Ośrodkiem Interwencji Kryzysowej czy podczas festynów rodzinnych. Nie prowadzono jednakże szerokich działań wobec wszystkich mieszkańców, w ramach których byłiby oni zapoznawani z możliwościami systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w Nowym Dworze Gdańskim. Wyjątkiem są rodzice dzieci i młodzieży uczęszczającej do szkół podstawowych, gimnazjum oraz liceum. W ramach spotkań z rodzicami organizowane są pogadanki, spotkania z funkcjonariuszami policji, prezentacje multimedialne dotyczące profilaktyki uzależnień i problemowych zachowań dzieci i młodzieży, w miarę potrzeb organizowane były zajęcia dotyczące umiejętności wychowawczych, „Szkoła dla rodziców”. Organizowano działania w ramach kampanii „Postaw na rodzinę temat porozmawiajmy o dzieciach”.

Poszerzano wiedzę dotyczącą zjawiska przemocy na większą skalę wśród dzieci i młodzieży. W szkołach realizowano programy profilaktyczne m.in. „Użytki w szkole” i „Agresja i przemoc w szkole”, prowadzone przez wychowawców, pedagoga szkolnego, pracowników Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej, policjantów ds. nieletnich KPP.

Na rzecz profilaktyki agresji i przeciwdziałania przemocy dla uczniów Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna prowadziła zajęcia o tematyce przewycięzania zachowań agresywnych, zajęcia edukacyjno – rozwojowe, zajęcia socjoterapii z elementami ART, (Trening Zastępowania Agresji).

Na bieżąco odbywały się rozmowy z dziećmi na temat destrukcyjnych zachowań: „Czy przemoc i agresja oznaczają to samo?”, „Jak radzić sobie z negatywnymi emocjami?”, „Agresja i przemoc w środowisku szkolnym i poza nim”, „Cyberprzemoc”. W jednej ze szkół podstawowych w ramach współpracy ze Sceną Teatralną KURTYNA, organizowano przedstawienia profilaktyczno – teatralne z zakresu profilaktyki uzależnień i przemocy, z których każde kończyło się prelekcją. Funkcjonariusze Policji i Straży Miejskiej prowadzili edukację prawną uczniów.

Szkoły organizowały debaty na temat „Przeciwdziałania przemocy i agresji”, brały udział w konferencjach poświęconych rodzinie „Forum dla rodziny”, „Bezpieczna rodzina”. Ponadto, włączały się w ogólnopolską kampanię „Zachowaj Trzeźwy umysł” oraz w kampanię Krakowskiej Akademii Profilaktyki „Postaw na rodzinę” jako alternatywy dla zachowań ryzykownych. Poza powyższym, uczniowie uczestniczyli w festynach profilaktycznych organizowanych w ramach Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii, brali udział w konkursach „Jak spędzam czas wolny z rodziną”, uczestniczyli w turnusach wychowawczo – profilaktycznych.

Tabela nr 6. Działania profilaktyczne w latach 2012 – 2015.

Działania profilaktyczne	2012	2013	2014	2015
Liczba spotkań i pogadank w szkołach prowadzonych przez KPP	3	7	7	15
Liczba spotkań w szkołach i przedszkolach	107	80	99	88
Liczba dzieci w świetlicach profilaktycznych	153	132	134	brak danych

Działania informacyjne i edukacyjne prowadzone były także w przedszkolach i świetlicach profilaktycznych. Organizowane spotkania w przedszkolach dotyczyły bezpieczeństwa ogólnego i prowadzone były przez Komendę Powiatową Policji. W świetlicach profilaktycznych w ramach zajęć edukacyjno – profilaktycznych kształtowano umiejętność pozbywania się złych emocji i okazywania własnych uczuć. Dla dzieci z rodzin dotkniętych problemem alkoholowym, w których często potęguje się problem przemocy w rodzinie organizowany był czas wolny dla dzieci i młodzieży podczas wakacji, ferii zimowych, wyjazdy na kolonie.

C. SKALA PRZEMOCY W RODZINIE NA PODSTAWIE WYNIKÓW BADAŃ ANKIETOWYCH WŚRÓD SPECJALISTÓW

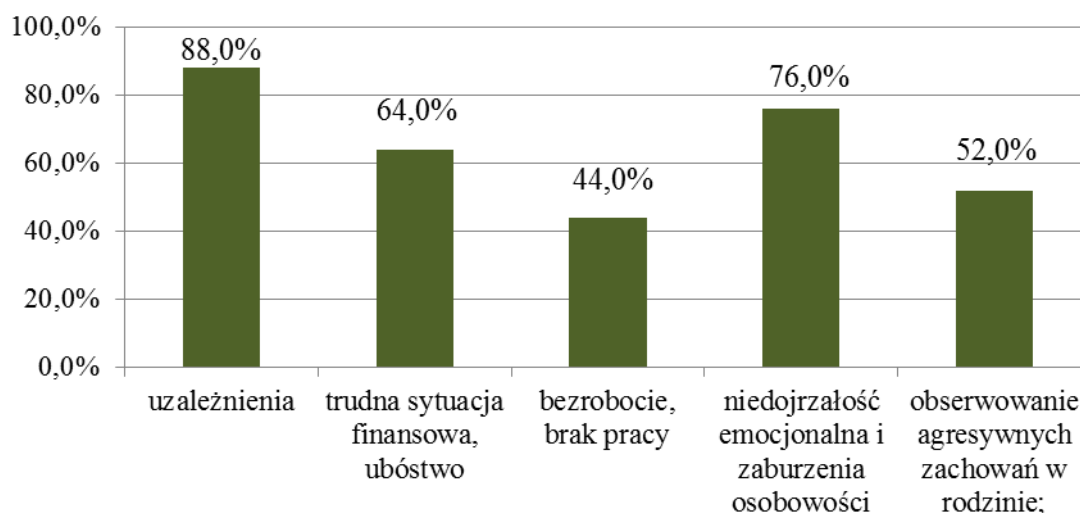
Rozpoznanie skali zjawiska, wyłącznie na podstawie danych statystycznych podmiotów i instytucji zaangażowanych w rozwiązywanie problemu przemocy w rodzinie nie daje możliwości przedstawienia pełnego obrazu skali zjawiska. Często przemoc pozostaje problemem wyłącznie członków rodziny i nie wychodzi poza próg domu. Celem uzupełnienia skali zjawiska przemocy w rodzinie w Mieście i Gminie Nowy Dwór Gdański oraz poziomu wiedzy o tym problemie w listopadzie 2015 roku przeprowadzono badania ankietowe wśród specjalistów i osób zawodowo związanych z systemem przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Ankietę anonimowo wypełniło

25 przedstawicieli m.in. Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, nauczycieli, Powiatowego Ośrodka Interwencji Kryzysowej.

Badani spotykają się najczęściej w swojej pracy z zaniedbaniem, przemocą psychiczną, w następnej kolejności z przemocą fizyczną. Z przemocą ekonomiczną specjaliści spotykają się rzadziej, a z przemocą seksualną sporadycznie. W opinii ankietowanych najtrudniej zdiagnozować przemoc psychiczną oraz seksualną ze względu na szczególnie silną niechęć osób pokrzywdzonych do ujawnienia problemu, co związane jest z poczuciem wstydu, zależnością ekonomiczną od sprawcy, jak również milczeniem świadków przemocy, którzy utrzymują problem w tajemnicy. Bazując na doświadczeniach w pracy specjaliści wskazali, że najczęściej problem dotyczy dzieci, nieco rzadziej partnerów w związkach, w tym współmałżonków. Osoby starsze lub/i niepełnosprawne znacząco rzadziej uwikłani są w przemoc.

Wśród przyczyn i czynników, które najczęściej przyczyniają się do wystąpienia przemocy dominującym są uzależnienia – aż 9 na 10 osób wskazało tę odpowiedź. Poza tym, z jednej strony przyczyną jest trudna sytuacja finansowa rodziny, która może się łączyć z bezrobociem, a z drugiej strony występowanie przemocy wynika z niedojrzałości emocjonalnej i zaburzeń osobowości oraz obserwowania agresywnych zachowań w rodzinie.

Wykres nr 2. Bazując na Pani/a doświadczeniu proszę wskazać przyczyny / czynniki, które najczęściej przyczyniają się do wystąpienia przemocy.

Niezgłaszanie się osób doświadczających przemocy związane jest z ich negatywnymi uczuciami takimi jak strach przez ujawnieniem problemu, w tym przed sprawcą jak i całym środowiskiem, wstyd, że taka sytuacja ma miejsce, poczucie winy oraz zależność od sprawcy.

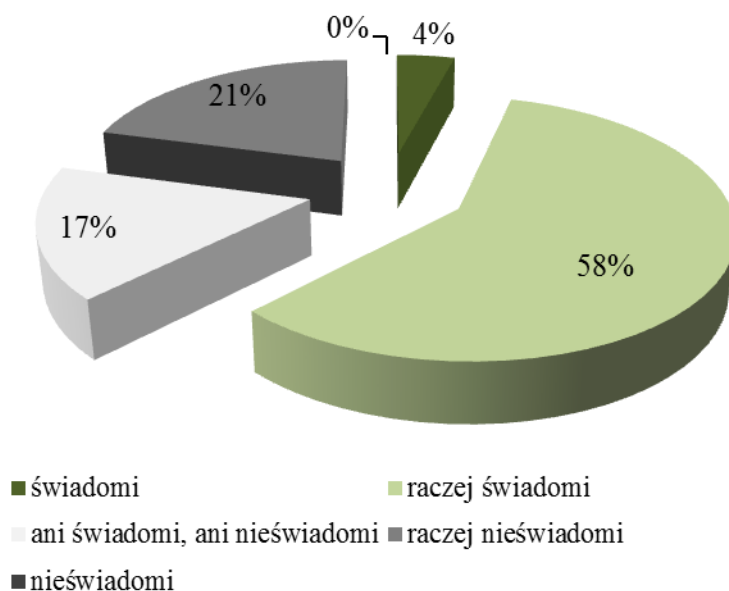
Specjaliści postrzegają praktycznie wszystkie działania stosowane w systemie przeciwdziałania przemocy jako skuteczne m.in. Niebieska Karta, wsparcie psychologiczne, socjalne.

Zdiagnozowanymi przeszkodami w realizacji oferty pomocy doświadczającym pomocy są z jednej strony bariery osób doświadczających przemocy i ich niechęć wobec ujawnienia problemu, z drugiej strony bariery proceduralno – instytucjonalne, brak dobrego rozpoznania rodzin, niewystarczająca dostępność pomocy terapeutycznej, psychologicznej, prawnej i socjalnej, długa procedura przygotowawczo-sądowa w sprawach przemocowych, jak również ograniczone środki finansowe.

Sprawca działający destrukcyjnie na funkcjonowanie rodziny ma możliwość skorzystania z profesjonalnego wsparcia. Większość specjalistów wskazuje jednak, że zaledwie między 5 a 10% sprawców zgłasza się po pomoc. Jednakże znikomy procent z nich tj. średnio 4%, starało się rzeczywiście zmienić swoje zachowanie. Wobec stosujących przemoc w rodzinie najbardziej skutecznymi wydają się: izolowanie od ofiar, kary i oddziaływania korekcyjno – edukacyjne. Jednak sami sprawcy nie wyrażają chęci uczestnictwa w nich, ponadto w systemie nie ma zapewnionej wystarczającej liczby specjalistów, mieszkań dla sprawców, a oczekiwanie na wyrok jest zbyt długie.

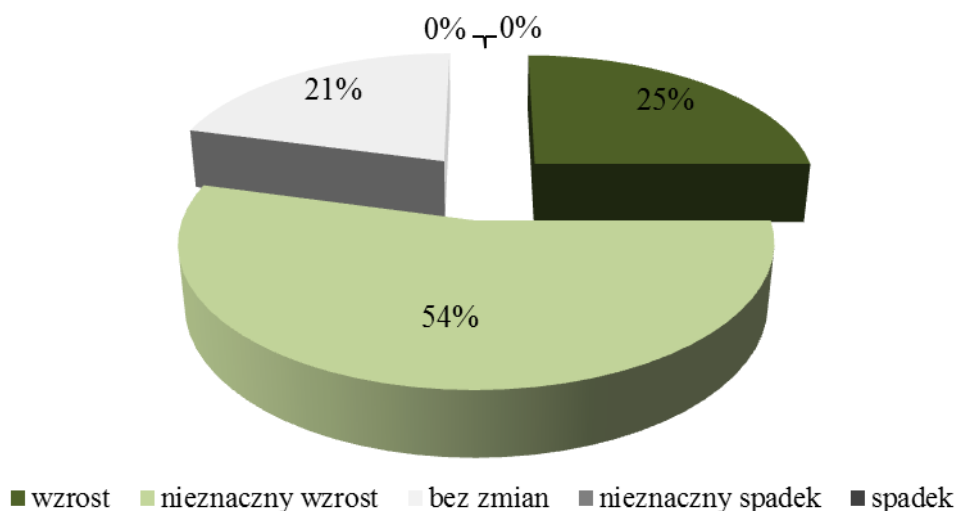
Podkreślana wcześniej w Programie rola świadka przemocy jest kluczowa. Cieszy więc fakt, że w opinii badanych **mieszkańcy Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański są zasadniczo świadomi, czym jest przemoc w rodzinie** – 62% specjalistów określiło, że mieszkańcy są „świadomi” i „raczej świadomi”.

Wykres nr 3. Na ile mieszkańcy w Pani/a opinii mieszkańcy są świadomi, czym jest przemoc?

W opinii trzech specjalistów mieszkańcy są nieświadomi, czym jest przemoc i świadomość mieszkańców w ostatnich trzech latach nie zmieniła się. Żaden ze specjalistów nie wskazał na spadek świadomości mieszkańców w obszarze opisywanego zjawiska.

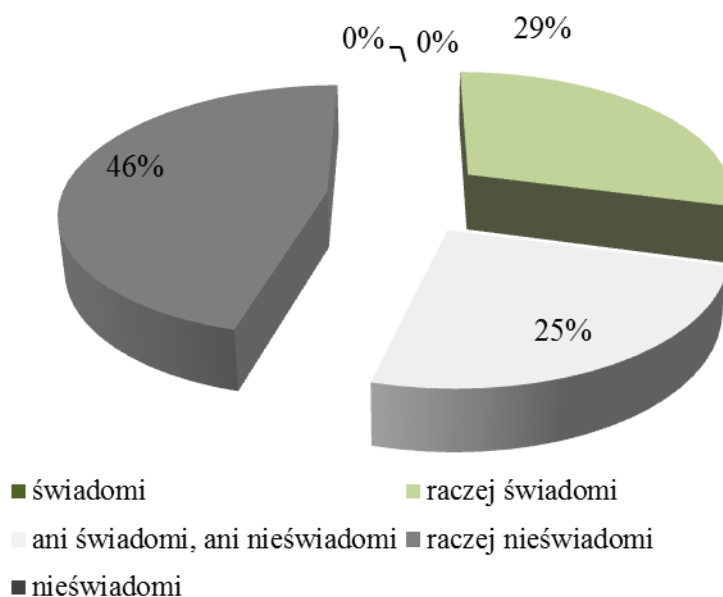
Wykres nr 4. Czy uważa Pan/i, że świadomość mieszkańców, czym jest przemoc rośnie czy spada w ostatnich trzech latach?

Wzrost świadomości mieszkańców wynika głównie ze znanych ponadpowiatowych kampanii medialnych, których przekaz był jasny, a hasła łatwo przyswajalne. Nieskomplikowany przekaz mógł zmienić podejście mieszkańców i spowodował o niepokojących objawach przemocy. Ponadto, w mediach i instytucjach pojawiają się informacje nt. negatywnych skutków przemocy.

Rola świadka przemocy, który może odegrać kluczową rolę w przeciwdziałaniu przemocy nie jest dokładnie poznana przez społeczność. Mieszkańcy Gminy Miasta Nowy Dwór Gdański są dużo mniej świadomi, jaka jest rola i odpowiedzialność świadka przemocy. Tylko 29% specjalistów określiło mieszkańców jako „raczej świadomych”.

Wykres nr 5. Na ile mieszkańcy w Pani/a opinii mieszkańcy są świadomi, jaka jest rola świadka przemocy?

Specjaliści deklarują, iż znają podstawowe regulacje w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie: ustawę o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie – 84% ankietowanych, Procedurę „Niebieskie Karty” – 96%. Lokalny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy jest dokumentem mniej znanym – 52%. Specjaliści widzą potrzebę poszerzania wiedzy w zakresie przemocy, szczególnie zwracając uwagę na następujące aspekty: skuteczność pomocy, w tym metod pracy (np. motywowania osób dotkniętych przemocą do zmiany czy działań po zakończeniu procedury Niebieska Karta). Ważny też jest aspekt wsparcia metodycznego w zakresie rozwiązań prawnych, zapisów w lokalnym programie czy dostępnych form pomocy w instytucjach poza powiatem.

W celu zapewnienia pomocy osobom z problemem przemocy badani współpracują średnio z 4 – 5 służbami, instytucjami, organizacjami, podmiotami, oceniając współpracę „raczej dobrze” (60%) i „dobrze” (20%), odpowiedź „ani dobrze, ani źle” wskazało 20%. W rodzinach dotkniętych problemem przemocy, który jest niezwykle delikatny, a zarazem wymaga jasnych i konkretnych działań, współdziałanie i kompetencje służb winny być szczególnie dokładnie określone.

D. SKALA PRZEMOCY W RODZINIE W BADANIU ANKIETOWYM DZIECI I MŁODZIEŻY SZKOLNEJ

Konsekwencje doświadczania przemocy domowej przez dzieci są tym bardziej dotkliwe, że przedkładają się na całe życie. Dzieci rozwijające się w atmosferze przemocy nabywają negatywne wzorce zachowań i niejednokrotnie zostają sprawcami przemocy w rodzinie już jako rodzice.

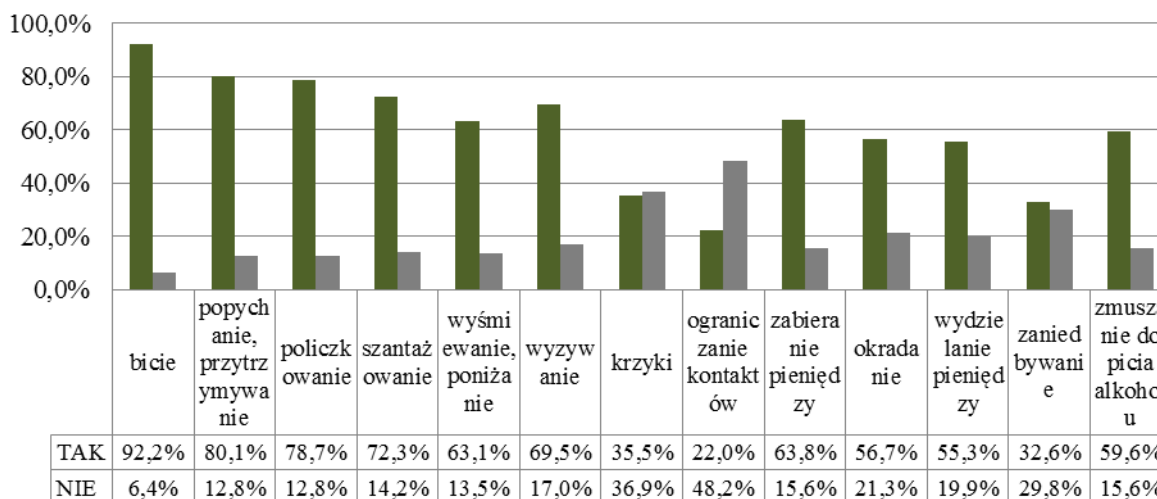
Diagnostując, jakim poziomem świadomości i z jakich rodzin pochodzą młodzi mieszkańcy Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański w grudniu 2015 roku przeprowadzono badanie ankietowe wśród uczniów gminnych szkół. Pojęcie przemocy nie zostało przywołane i nie wprowadzano dzieci i młodzieży w temat ze względu na chęć otrzymania szczerych odpowiedzi na bazie posiadanej wiedzy i doświadczeń, a otrzymać wyniki związane z postrzeganiem przemocy w chwili badania. Analizowano 141 wypełnionych ankiet, które uczniowie losowo dobranych klas dobrowolnie i anonimowo odpowiadali na pytania ankiety podczas zajęć szkolnych.

Tabela nr 7. Liczebność próby badawczej uczniów.

Próba badawcza uczniów	RAZEM	IV – V	I – III gimnazjum	liceum	Brak danych
Liczba ankiet	141	53	53	26	9
Procent w próbie	100%	38%	38%	18%	6%

W pytaniu „Które z poniższych zachowań są według Ciebie przemocą?” lista zawierała 14 różnych zachowań przemocowych, jednak nie podkreślono ich przewlekłego stosowania. W odpowiedziach uczniów widać, że zachowania związane z przemocą fizyczną są najczęściej utożsamiane z przemocą. Średnio tylko jedna osoba na dziesięć nie uważa „bicia, „policzkowania” czy „popychania, przytrzymywania” za przemoc. Przy zachowaniach bliższych przemocy psychicznej uczniowie rzadziej opowiadali się za faktem, że jest to przemoc. „Groźby”, „szantażowanie”, „wyśmiewanie”, „wyzywanie” – istnieje korelacja między częstością ich wskazywania a wiekiem uczniów – im starsi uczniowie, tym częściej określali powyższe jako rodzaj przemocy (szkoła podstawowo – 53%, liceum – 73%). „Krzyki” przez jedną trzecią uczniów określone były jako przemoc i kolejną jedną trzecią już nie jako przemoc. W zakresie przemoc ekonomicznej: „okradanie”, „wydzielanie/ odbieranie pieniędzy”, „zabieranie pieniędzy” postrzegane były przez ponad połowę za przemoc. Najmniej wskazań otrzymało „ograniczanie kontaktów”, bo tylko 22,0% oraz „zaniedbywanie/pozostawianie bez opieki osób niesamodzielnych (np. dzieci, niepełnosprawnych)” 32,6%. Jednocześnie uczniowie byli najbardziej pewni, że to właśnie dwa ostatnie przykłady zachowań nie są przemocą: ograniczanie kontaktów dla 48,2% oraz zaniedbywanie dla 29,8% uczniów.

Wykres nr 6. Które z poniższych zachowań są według Ciebie przemocą.

42,6% wszystkich badanych uczniów przyznało, że doświadczyło różnych form wkraczania sferę prywatną i poczucie zagrożenia z tym związane. W ciągu ostatniego roku do doświadczenia przemoc przyznało się 35,5%.

Wykres nr 7. Czy kiedykolwiek doświadczałeś/aś jakiegoś z poniższych?, Czy doświadczałeś/aś przemocy w ciągu ostatniego roku?

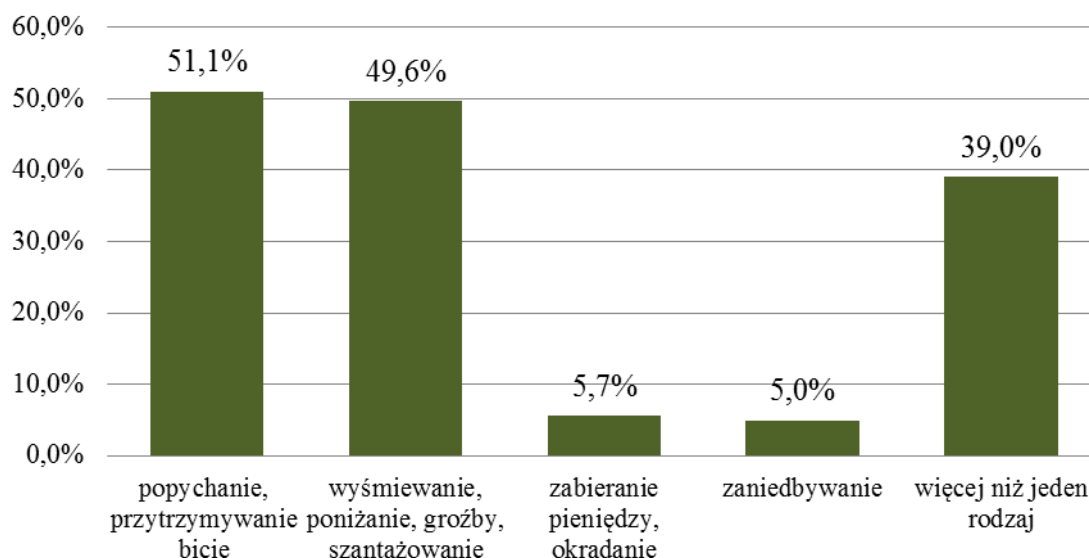

W związku z charakterem zjawiska w ankiecie pojawiło się także pytanie o miejsce doświadczania przemocy, gdzie jedną z możliwości był dom rodzinny. 8 osób tj. 5,7% wskazało dom, a 3 uczniów wskazało na rodzica jako stosującego przemoc. Można więc stwierdzić, że około 2% rodzin uwikłanych jest w problem przemocy.

Z udzielonych odpowiedzi tworzy się jednak obraz bliższy stosowaniu agresji, gdyż młodzież wskazywała na rówieśnika (24,8%), osobę obcą (9,9%) oraz rodzeństwo (5,7%) jako stosujących przemoc. Miała ona miejsce najczęściej w szkole (27,0%) oraz na podwórku (13,5%). Cztery na dziesięć osób doświadczających tak przedstawionej przemocy zgłosiło ten problem rodzicom (w przeważającej części) oraz nauczycielom.

Dwie trzecie uczniów było świadkiem agresji, przemocy związanej z atakiem fizycznym i słownym. Ponad połowa deklaruje, iż podjęła działania ukierunkowane na rozwiązanie problemu np. próbę rozdelenia czy powiadomienia odpowiedniej osoby. Co czwarta osoba nie zrobiła nic.

Wykres nr 8. Czy byłeś/aś świadkiem stosowania przemocy wobec innych?

Z uzyskanych odpowiedzi (od 80% badanych) wynika, że co trzecia osoba określiła więcej niż jedno miejsce zgłoszenia ewentualnego problemu związanego z przemocą. Największy odsetek uczniów gimnazjum tj. 39,6% wskazywało minimum dwa miejsca i może być to bezpośrednim rezultatem prowadzonych w szkołach zajęć (szkoła podstawowa 30,2% uczniów, liceum 42,3% uczniów). Zdecydowanie największym zaufaniem cieszą się rodzice i kadra pedagogiczna wskazani odpowiednio przez 40,4 i 39,0%. Na policję zgłosiłaby się co piąta osoba. Wprost tylko trzy osoby nie wiedziały, gdzie można szukać pomocy, warto jednak podkreślić, że co piąty uczeń w ogóle nie udzielił odpowiedzi.

W wynikach badania widać, iż uczniowie najczęściej opisują zdarzenia związane z agresją, w której uczestniczą rówieśnicy oraz rodzeństwo. Cieszy fakt wiedzy o możliwych sposobach zawiadomiania i sytuacji niebezpiecznej.

E. WNIOSKI WYNIKAJĄCE Z DIAGNOZY

Problem przemocy w Gminie i Mieście Nowy Dwór Gdański został określony na podstawie danych statystycznych i wyników badań ankietowych wśród specjalistów – osób zawodowo związanych z systemem przeciwdziałania przemocy oraz wśród uczniów szkół podstawowych, gimnazjum i liceum.

Stosowanie przemocy w rodzinie nie jest związane z ograniczoną liczbą czynników, nie ogranicza się do jakiejś wskazanej grupy rodzin – wyższe wykształcenie czy duże zasoby finansowe nie chronią przed agresją. Trzeba jednakże podkreślić, że nagromadzenie obciążających czynników, takich jak trudna sytuacja finansowa rodziny, choroba, niedojrzałość emocjonalna, wcześniejsze doświadczenia oraz, co najczęściej wskazywane przez specjalistów, uzależnienia może budzić podejrzenia w zakresie stosowania przemocy. Tak złożony problem wymaga wysokich kompetencji pracowników, którzy są w stanie dostrzec problem i odpowiednio na niego zareagować.

W latach 2012 – 2015 liczba osób i rodzin doświadczających przemocy wzrosła, co można zinterpretować dwojako: problem przemocy w rodzinie narasta lub większa świadomość destrukcyjnych konsekwencji dla osób doświadczających przemocy, szeroko dostępna informacja z punktami pomocy zachęca ofiary do podjęcia działań w celu poprawy swojej sytuacji życiowej.

Bez względu na powyższy fakt, najbardziej zaangażowanymi służbami w fazie wszczynania procedury „Niebieskie Karty” są: Policja, pomoc społeczna oraz placówki oświatowe. Dopiero w 2015 roku po raz pierwszy Niebieska Karta została założona przez w ramach systemu ochrony zdrowia. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych nie założyła żadnej Karty. Dowodzi to konieczności prowadzenia szkoleń dla wszystkich osób, które mogą spotkać się z ofiarami przemocy, by byli w stanie trafnie rozpoznać objawy przemocy.

Zapewniane wsparcie przez Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej we współpracy z Powiatowym Ośrodkiem Interwencji Kryzysowej w postaci poradnictwa prawnego, psychologicznego, zawodowego, socjalnego, rodzinnego oraz pracy socjalnej nie jest wystarczające. Uzasadnione jest tworzenie i realizacja specjalistycznych programów pomocy psychologicznej dla dzieci i młodzieży – ofiar i świadków przemocy w rodzinie. Szczególną uwagą trzeba też objąć rodziny zagrożone przemocą w rodzinie, by zapobiegać poważnym konsekwencjom doświadczania przemocy przez ofiary, w tym szczególnie dzieci. Podkreślane jest potrzeba rozwoju profesjonalnych form pomocy psychologicznej dla dzieci wychowujących się w rodzinach alkoholowych, w tym z problemem przemocy. Również, poprawy wymaga współpraca z systemem ochrony zdrowia w zakresie zwiększenia jakości i dostępności do pomocy medycznej, psychospołecznej w tym do specjalistycznego poradnictwa psychiatrycznego oraz nowoczesnej diagnostyki dla ofiar i ich rodzin.

Po udzieleniu kompleksowego wsparcia niezbędne jest wprowadzenie systemowego monitorowania rodzin zagrożonych przemocą oraz rodzin, u których zakończono procedurę „Niebieska Karta” przy udziale wszystkich służb zaangażowanych w pomoc.

W lokalnym systemie przeciwdziałania przemocy pracują przedstawiciele jednostki organizacyjnej pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, oświaty, służby zdrowia, organizacji pozarządowych oraz kuratorzy sądowi oraz inni specjaliści zapraszani do współpracy do konkretnego problemu rodziny. Ponad połowa specjalistów w ankiecie oceniła współpracę na „raczej dobrą”, a tylko jedna piąta na „dobrą”. Pomimo dość dobrej oceny widać wyraźnie, że jest miejsce na jej podwyższenie. Rekomendowane jest rozwijanie partnerskiej współpracy między podmiotami, instytucjami zajmującymi się pomocą osobom pokrzywdzonym przemocą w rodzinie, wypracowania jasnych i konkretnych schematów działań, ścisłego i dokładnego określenia kompetencji poszczególnych służb. Nie bez znaczenia jest fakt regularnego podnoszenia poziomu wiedzy o wzajemnych kompetencjach. Poza tym, kontynuacja podwyższania kwalifikacji zawodowych specjalistów działających w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest niezbędna w tym obszarze.

Opierając się na opinii specjalistów uzyskanej w badaniu ankietowym można stwierdzić, że mieszkańcy Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański mają świadomość, czym jest przemoc w rodzinie, opierając się na wiedzy pochodzącej też z ogólnopolskich kampanii. Jednakże w zakresie roli i odpowiedzialności świadka przemocy wiedza mieszkańców jest bardzo niska. Niewiedza nt. kluczowej roli świadka powinna zostać niwelowana poprzez podejmowanie działań skierowanych na szerzenie świadomości społecznej w sposób zrozumiały i przekonujący dla mieszkańców.

Obecnie realizowane działania profilaktyczne skierowane są głównie do dzieci i młodzieży uczęszczającej do szkół na wszystkich poziomach edukacji oraz ich rodziców, organizowane głównie przez szkoły, Policję i Poradnię Psychologiczną – Pedagogiczną. Wynikiem tych działań, co warto podkreślić jest stosunkowo duża liczba wskazań dzieci i młodzieży w ankiecie, gdzie można zgłosić się po pomoc w sytuacji doświadczania przemocy. Nie prowadzono jednakże szerokich działań wobec wszystkich mieszkańców, co wydaje się zasadne do wprowadzenia. Ponadto, w działania profilaktyczne warto aktywniej włączyć wszystkie służby. Jak opisali sami specjaliści akcje informacyjne i edukacyjne mają także pozytywny wpływ także ofiary, którym może to pomóc w przełamaniu strachu i wstydu przed ujawnieniem problemu.

Działania, które mogą powodować zmniejszenie skali zjawiska przemocy w rodzinie powinny być nadal podejmowane w sposób ustrukturyzowany i kompleksowy przez zaangażowane i kompetentne służby.

VI. ANALIZA SWOT ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE

Określenie mocnych i słabych stron, a także szans i zagrożeń systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie było podstawą do opracowania Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie a w efekcie postawienia najbardziej właściwych celów do realizacji.

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ol style="list-style-type: none"> 1) kadra instytucji działających na rzecz rodziny i przeciwdziałania przemocy w rodzinie 2) coraz lepsza komunikacja między instytucjami 3) dostępność usług Powiatowego Ośrodka Interwencji Kryzysowej dla osób potrzebujących 4) dyżury pracowników socjalnych i asystentów rodziny 5) rozwój poradnictwa dla osób uwikłanych w przemoc 6) zakup materiałów informacyjnych (ulotki, plakaty) 7) działalność telefonu zaufania 8) organizacja Szkoły dla Rodziców 9) coraz większy profesjonalizm osób zajmujących się problemem przeciwdziałania przemocy 10) programy profilaktyczne realizowane przez szkoły 11) dostępność usług asystenta rodziny 12) strona internetowa Zespołu Interdyscyplinarnego 13) zajęcia socjoterapeutyczne dla dzieci realizowane przez Poradnię Psychologiczno-Pedagogiczną 14) spotkania profilaktyczne dla dzieci i młodzieży organizowane przez policjantów z Powiatowej Komendy Policji 15) wypracowane procedury pomocy dziecku krzywdzonemu obowiązujące na terenie całego powiatu 16) funkcjonowanie programu korekcyjno-edukacyjnego dla sprawców przemocy 	<ol style="list-style-type: none"> 1) niewystarczające upowszechnienie informacji o problemie przemocy w rodzinie oraz instytucjach działających na rzecz rodzin dotkniętych przemocą 2) brak aktualizowanego informatora o zasobach miasta i gminy 3) niewystarczająca ilość kampanii informacyjnych, akcji społecznych dotyczących problematyki przemocy w rodzinie 4) niewystarczający system współpracy pomiędzy podmiotami działającymi na rzecz rodzin zagrożonych przemocą (prokuratura, policja, pomoc społeczna, oświata, służba zdrowia) 5) brak współpracy z organizacjami pozarządowymi, związkami wyznaniowymi 6) brak interdyscyplinarnego podejścia dotyczącego szkoleń dla wszystkich instytucji odpowiedzialnych za problem 7) brak drożnego przepływu informacji i właściwej koordynacji działań różnych instytucji i organizacji na rzecz rodzin zagrożonych przemocą w rodzinie 8) brak wypracowanych procedur działania między poszczególnymi służbami 9) bardzo trudny dostęp do psychiatry dziecięcego 10) brak oferty terapii małżeńskiej i mediacji 11) brak grup wsparcia 12) brak oferty edukacyjnej dotyczącej prawidłowych wzorców w rodzinie i czym jest przemoc adresowanych do rodziców 13) brak publikacji o problemie przemocy w rodzinie w lokalnej prasie

<p>17) świetlice środowiskowe</p> <p>18) włączanie się różnych podmiotów w kampanie przeciw przemocy w rodzinie</p> <p>19) wyjazdy socjoterapeutyczne</p> <p>20) posiadanie przez Miasto i Gminę Nowy Dwór Gdański Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych na lata 2015 – 2020, uwzględniającej problem przemocy w rodzinie</p> <p>21) istnienie podmiotów dysponujących pracownikami pierwszego kontaktu, stanowiących źródło informacji o faktach przemocy w rodzinie (m.in. pracownicy socjalni, dzielnicowi, pedagodzy szkolni)</p> <p>22) dobra lokalizacja Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański względem zasobów powiatu</p>	<p>14) niewystarczająca ilość szkoleń dla specjalistów zajmujących się problematyką przemocy w rodzinie</p> <p>15) nieposiadanie wiedzy o kompetencjach poszczególnych służb</p> <p>16) brak warsztatów dla rodziców promujących pozytywne relacje w rodzinie</p> <p>17) ograniczona wiedza o możliwościach eksmitowania sprawcy przemocy i zabezpieczaniu przed przemocą pozostałych członków rodziny</p> <p>18) brak systematycznych spotkań przedstawicieli wszystkich służb i podmiotów odpowiedzialnych za przeciwdziałanie przemocy w rodzinie, w celu wymiany integracji, wymiany informacji i wspólnych szkoleń</p> <p>19) brak stałej współpracy z lekarzami</p> <p>20) małe zainteresowanie programami korekcyjno-edukacyjnymi dla osób stosujących przemoc w rodzinie</p> <p>21) zbyt mała świadomość sprawców o konsekwencjach swoich działań</p> <p>22) słabo rozwinięta sieć poradnictwa specjalistycznego spowodowana głównie brakiem środków na zatrudnienie specjalistów pracujących z osobami uwikłanymi w przemoc</p> <p>23) niewystarczająca oferta pomocowa dla dzieci osób doświadczających przemocy w rodzinie</p> <p>24) niewystarczająca oferta zajęć pozaszkolnych, sportowych i innych jako alternatywy dla dzieci zagrożonych przemocą</p> <p>25) brak monitorowania rodzin i dzieci dotkniętych przemocą w rodzinie po zamknięciu procedury Niebieskiej Karty</p> <p>26) brak etatów i środków finansowych na realizację działań z zakresu przeciwdziałania przemocy</p> <p>27) brak superwizji</p> <p>28) niewystarczające środki finansowe Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej na pomoc osobom doświadczającym przemocy w rodzinie</p>
--	--

SZANSE	ZAGROŻENIA
<ol style="list-style-type: none"> 1) rosnąca w społeczeństwie świadomość zagrożeń i zapobiegania przemocy w rodzinie 2) zmiany prawne umożliwiające skuteczniejsze formy niesienia pomocy rodzinom zagrożonym przemocą w rodzinie 3) stosowanie procedury „Niebieskie Karty” przez wszystkie instytucje i służby do tego uprawnione 4) współpraca podmiotów, których przedstawiciele powołani zostali do Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego 5) rozwój systemu informacji z zakresu profilaktyki i wsparcia rodzin 6) prowadzenie akcji edukacyjno – informacyjnych, kampanii wpływających na wzrost świadomości społeczeństwa w zakresie problemu przemocy domowej 7) ujednoczenie systemu reagowania w sytuacji kryzysowej w placówkach oświatowych 8) coraz więcej informacji w mediach nt. problemu społecznego, jakim jest przemoc w rodzinie 9) zmniejszenie przyzwolenia społecznego na stosowanie przemocy wobec bliskich 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wzrost patologii społecznych 2) problem ubóstwa, bezrobocia czynnikiem sprzyjającym przemocy 3) problemy alkoholowe członków rodzin 4) nieskuteczne formy przymusowego leczenia 5) pojawiające się nowe źródła uzależnień 6) negatywne wzorce zachowań społecznych 7) bezradność i bierność rodzin w rozwiązywaniu własnych problemów 8) niewydolność opiekuńczo – wychowawcza rodzin, nieumiejętność opiekowania się dziećmi oraz niski poziom wykształcenia, 9) brak wyzwań dla młodzieży i aktywnych form służących własnemu rozwojowi 10) osamotnienie rodzin zagrożonych przemocą i brak motywacji do pozyskiwania wsparcia 11) stereotypy wizerunku osoby doświadczającej przemocy domowej 12) nie ujawnianie przez rodzinę występowania aktów przemocy, niechęć do współpracy 13) częste zmiany uregulowań prawnych dotyczących pomocy rodzinie 14) brak gwarancji bezpieczeństwa osób doświadczających przemocy 15) poczucie bezkarności u osób stosujących przemoc 16) problemy mieszkaniowe uniemożliwiające skuteczne odizolowanie agresora 17) niedoinformowanie społeczne odnośnie placówek świadczących pomoc osobom krzywdzonym 18) brak wsparcia finansowego od władz centralnych na realizację ustawy

Wnioski, jakie płyną z powyższej analizy SWOT to:

1. Niska świadomość i wiedza społeczeństwa lokalnego na temat zjawiska przemocy domowej.
2. Nieściśle określone procedury pozwalające na skoordynowane reagowanie odpowiednich instytucji i służb w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa rodziny na skutek przemocy.
3. Niewystarczające wsparcie dla osób doświadczających przemocy.
4. Zbyt niskie środki finansowe na realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.

VII. ZAŁOŻENIA PROGRAMU

Program skierowany jest do osób doświadczających przemocy, do osób podejrzanych o stosowanie przemocy, przedstawicieli instytucji i służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie oraz przedstawicieli władz samorządowych i społeczności lokalnej Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański.

Do realizacji Programu i podejmowania działań zmierzających do stworzenia gminnego systemu przeciwdziałania przemocy są włączeni: Burmistrz Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Nowym Dworze Gdańskim, Komenda Powiatowa Policji w Nowym Dworze Gdańskim, Prokuratura i Sąd Rejonowy w Malborku wraz z Zespołem Kuratorów Sądowych, Gminny Zespół Interdyscyplinarny, przedszkola, szkoły podstawowe i gimnazja funkcjonujące na terenie Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański, świetlice profilaktyczne, kościoły, organizacje pozarządowe oraz osoby fizyczne i społeczność lokalna poszczególnych sołectw.

Działania podejmowane w ramach Programu odnoszą się będą do czterech podstawowych obszarów:

profilaktyki – promowanie wartości rodzinnych, rozwijanie umiejętności interpersonalnych, kształtowanie stylu życia bez przemocy,

edukacji – przekazywanie wiedzy na temat zjawiska przemocy, jego skutków oraz możliwości pomocy, działania korekcyjno-edukacyjne kierowane do sprawców przemocy w rodzinie,

interwencji – przerwanie przemocy, ochrona ofiar, izolacja sprawców, podjęcie środków prawnych wobec sprawców,

wspierania – przeciwdziałanie izolacji społecznej ofiar, poczuciu osamotnienia i bezradności, uświadomienia praw i możliwości rozwiązania problemu przemocy, udzielenie pomocy psychologicznej, pedagogicznej, terapeutycznej, prawnej i socjalnej.

Przewiduje się następujące efekty realizacji Programu:

- 1) uruchomienie badań i monitoringu zjawiska przemocy w rodzinie,
- 2) dysponowanie pełną wiedzą o zasobach w sferze problemów związanych z przemocą w rodzinie,
- 3) zmiana postaw społecznych wobec przemocy w rodzinie,
- 4) spadek liczby przypadków przemocy w rodzinie,
- 5) zwiększenie liczby przypadków ujawnionych,
- 6) szybsza i bardziej skuteczna pomoc dla osób doświadczających przemocy,
- 7) zwiększenie oferty z dbałością o jakość, pomocy medycznej, psychospołecznej,
- 8) zwiększenie oferty pomocowej dla dzieci zagrożonych i dotkniętych przemocą w rodzinie,
- 9) podniesienie kompetencji osób udzielających pomocy,
- 10) wzmocnienie partnerskiej współpracy między podmiotami zajmującymi się pomocą osobom pokrzywdzonym przemocą w rodzinie,
- 11) usprawnienie, udrożnienie procedur realizowanych przez poszczególne instytucje w procesie przeciwdziałania przemocy a w szczególności ratujących zdrowie i życie,
- 12) zwiększenie wśród społeczności lokalnej poczucia sprawiedliwości i nieuchronnej prawnej odpowiedzialności za znęcanie się nad rodziną.

VIII. CELE STRATEGICZNE I CELE OPERACYJNE PROGRAMU

Celem Programu jest stworzenie zintegrowanego i skutecznego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w Mieście i Gminie Nowy Dwór Gdański, obejmującego następujące obszary działania:

- **profilaktykę i edukację w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie,**
- **wsparcie dla osób doświadczających przemocy oraz oddziaływania ukierunkowane na sprawców przemocy,**
- **usprawnienie działającego systemu wsparcia dla rodzin z problemem przemocy w rodzinie.**

Przyjęte cele przedstawione szczegółowo poniżej realizowane będą w latach 2016 – 2018. Stopień osiągnięcia wyznaczonych celów uzależniony będzie od zaangażowania podmiotów systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, a także zabezpieczenia odpowiednich środków finansowych w budżecie gminy na te cele.

I Cel strategiczny

Podnoszenie świadomości i wrażliwości mieszkańców wobec zjawiska przemocy w rodzinie

CELE OPERACYJNE	KIERUNKI DZIAŁAŃ	PODMIOTY ODPOWIEDZIALNE ZA REALIZACJĘ	WSKAŹNIK	PRZEWIDYWANE EFEKTY
<p>1. Zmiana postaw wobec zjawiska przemocy, niwelowanie mitów i stereotypów związanych z przemocą w rodzinie</p>	<p>1.1 Prowadzenie cyklicznych kampanii informacyjno – edukacyjnych (lokalna prasa, Internet, ulotki, broszury) adresowanych do mieszkańców, na temat przemocy, możliwości przeciwdziałania przemocy oraz obowiązujących w tym zakresie przepisów i procedur</p> <p>1.2 Realizacja programów profilaktycznych, oddziaływań prewencyjnych adresowanych do rodziców oraz dzieci i młodzieży szkolnej</p> <p>1.3 Umieszczanie na stronach internetowych i tablicach ogłoszeniowych informacji o Programie, instytucjach udzielających wsparcia dla osób doświadczających przemocy i podejrzanych o stosowanie przemocy</p>	<p>ZI placówki oświatowe MGOPS PPP KPP Kuratorzy Sądowi lokalna prasa organizacje pozarządowe</p>	<p>— liczba przeprowadzonych kampanii</p> <p>— liczba osób objętych programami profilaktycznymi</p> <p>— opracowanie i aktualizowanie lokalnego informatora /ulotki o zasobach miasta i powiatu</p>	<p>— podniesienie wiedzy mieszkańców nt. przemocy w rodzinie i sposobom jej przeciwdziałania</p> <p>— rozszerzenie wiedzy mieszkańców nt. instytucji i miejsc gdzie można szukać pomocy i wsparcia</p> <p>— zwiększenie liczby zgłoszeń problemu przemocy</p> <p>— zgromadzenie informacji o zasobach miasta i gminy w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie</p>

I Cel strategiczny

Podnoszenie świadomości i wrażliwości mieszkańców wobec zjawiska przemocy w rodzinie

CELE OPERACYJNE	KIERUNKI DZIAŁAŃ	PODMIOTY ODPOWIEDZIALNE ZA REALIZACJĘ	WSKAŹNIK	PRZEWIDYWANE EFEKTY
<p>2. Poprawa relacji w rodzinach poprzez zwiększenie kompetencji interpersonalnych, opiekuńczych i wychowawczych rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą</p>	<p>2.1 Opracowywanie i wdrażanie programów profilaktyczno – edukacyjnych adresowanych do dzieci, młodzieży, rodziców dotyczących prawidłowego funkcjonowania członków rodziny w środowisku rodzinnym opartym na miłości, wzajemnym wsparciu i szacunku</p> <p>2.2 Dofinansowywanie szkolnych programów profilaktycznych dotyczących zapobiegania zjawiskom patologicznym, w tym przemocy w rodzinie skierowanych do dzieci i młodzieży</p> <p>2.3 Organizowanie warsztatów oraz szkół dla rodziców podnoszących ich kompetencje opiekuńczo – wychowawcze</p> <p>2.4. Objęcie pracą socjalną rodzin dotkniętych problemem przemocy</p> <p>2.5 Organizowanie różnych form spędzania wolnego czasu mających na celu kształtowanie właściwych postaw i zachowań</p>	<p>PPP placówki oświatowe MGOPS organizacje pozarządowe</p>	<p>— liczba osób objętych działaniami profilaktycznymi</p> <p>— liczba środowisk objętych pracą socjalną</p> <p>— liczba dzieci objętych różnymi formami spędzania czasu wolnego</p>	<p>— rozszerzenie oferty realizowanych programów profilaktyczno – edukacyjnych</p> <p>— zwiększenie umiejętności społecznych</p> <p>— wzmocnienie kompetencji opiekuńczo – wychowawczych rodziców dzieci uczęszczających do szkół a w szczególności rodziców z rodzin zagrożonych przemocą</p> <p>— ograniczenie i kontrolowanie gniewu i agresji</p> <p>— rozszerzenie oferty zajęć pozalekcyjnych o charakterze profilaktycznym, adresowanych do dzieci i młodzieży</p> <p>— przeciwdziałanie marginalizacji i wykluczeniu społecznemu osób i rodzin doświadczających przemocy</p>

II Cel strategiczny

Rozbudowa lokalnej oferty pomocy i wsparcia w celu zapewnienia kompleksowej pomocy członkom rodzin z problemem przemocy

CELE OPERACYJNE	KIERUNKI DZIAŁAŃ	PODMIOTY ODPOWIEDZIALNE ZA REALIZACJĘ	WSKAŹNIK	PRZEWIDYWANE EFEKTY
<p>1. Ochrona osób doświadczających przemocy w rodzinie</p>	<p>1.1 Realizacja działań interwencyjnych w ramach procedury „Niebieskie Karty”</p> <p>1.2 Planowanie działań postinterwencyjnych i pomocy w ramach pracy grup roboczych</p> <p>1.3 Informowanie osób doświadczających przemocy o ich prawach i możliwościach uzyskania pomocy</p> <p>1.4 Profesjonalizacja działań w ramach interwencji związanych z odebraniem dziecka i ochrona dziecka w działaniach interwencyjnych</p> <p>1.5 Pomoc osobom doświadczającym przemocy zmuszonym do opuszczenia swojego dotychczasowego miejsca zamieszkania</p> <p>1.6 Wspieranie ofiar przemocy do podjęcia procedur prawnych przeciwko sprawcy przemocy</p> <p>1.7 Mobilizowanie i angażowanie mieszkańców środowiska lokalnego, sołtysów, innych osób i podmiotów do reagowania na przemoc i wspólnego działania</p>	<p>ZI Grupy Robocze MGOPS PCPR KPP POIK GKRPA organizacje pozarządowe lokalna prasa</p>	<p>— liczba rodzin objętych procedurą „Niebieskie Karty”</p> <p>— liczba powołanych Grup Roboczych</p> <p>— opracowana dokumentacja dotycząca procedury zabezpieczenia dzieci</p>	<p>— poszerzenie wiedzy osób pokrzywdzonych na temat form pomocy</p> <p>— poszerzenie wiedzy prawnej o możliwościach zastosowania procedur prawnych przeciwko sprawcy przemocy</p>

II Cel strategiczny

Rozbudowa lokalnej oferty pomocy i wsparcia w celu zapewnienia kompleksowej pomocy członkom rodzin z problemem przemocy

CELE OPERACYJNE	KIERUNKI DZIAŁAŃ	PODMIOTY ODPOWIEDZIALNE ZA REALIZACJĘ	WSKAŹNIK	PRZEWIDYWANE EFEKTY
<p>2. Udostępnienie specjalistycznej pomocy osobom doświadczającym przemocy w rodzinie</p>	<p>2.1 Prowadzenie poradnictwa specjalistycznego (socjalnego, prawnego, psychologicznego i pedagogicznego)</p> <p>2.2 Zapewnienie schronienia osobom doświadczającym przemocy w rodzinie</p> <p>2.3 Zabezpieczenie potrzeb socjalnych rodziny z problemem przemocy</p> <p>2.4 Zapewnienie specjalistycznego wsparcia dla dzieci ze środowisk dotkniętych przemocą</p> <p>2.5 Udzielanie informacji o możliwościach działań w sytuacji przemocy i miejscach pomocy</p> <p>2.6 Prowadzenie grup wsparcia dla osób doświadczających przemocy w rodzinie (adekwatnie do potrzeb)</p>	<p>ZI Grupy Robocze POIK PCPR MGOPS GKRPA placówki oświatowe organizacje pozarządowe</p>	<p>— liczba osób objętych poradnictwem specjalistycznym</p> <p>— liczba dzieci objętych specjalistycznym wsparciem</p> <p>— liczba utworzonych grup wsparcia</p>	<p>— zapewnienie specjalistycznego poradnictwa osobom doświadczającym przemocy w rodzinie</p> <p>— większa dostępność do informacji o podmiotach udzielających wsparcia osobom doświadczającym przemocy oraz o formach udzielanego wsparcia</p> <p>— zwiększenie zabezpieczenia socjalnego osobom i rodzinom doświadczającym przemocy</p>

II Cel strategiczny

Rozbudowa lokalnej oferty pomocy i wsparcia w celu zapewnienia kompleksowej pomocy członkom rodzin z problemem przemocy

CELE OPERACYJNE	KIERUNKI DZIAŁAŃ	PODMIOTY ODPOWIEDZIALNE ZA REALIZACJĘ	WSKAŹNIK	PRZEWIDYWANE EFEKTY
3. Wzmocnienie działań korekcyjno – edukacyjnych wobec sprawców przemocy	3.1 Prowadzenie programów korekcyjno – edukacyjnych dla sprawców przemocy 3.2 Motywowanie sprawców przemocy do udziału w zajęciach 3.3 Prowadzenie rozmów interwencyjno – motywacyjnych z rodzicami i opiekunami stosującymi przemoc wobec dzieci 3.4 Opracowanie procedur w zakresie działań obejmujących pracę ze sprawcą przemocy 3.5 Opracowanie procedur postępowania przez instytucje wobec sprawców przemocy 3.6 Izolowanie sprawców przemocy od osób krzywdzonych na podstawie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie	PCPR POIK GKRPA KPP Prokuratura placówki oświatowe Poradnia Zdrowia Psychicznego Ośrodek ds. Uzależnienia i Współzależnienia	— liczba zrealizowanych programów — liczba sprawców biorących udział w programach — liczba przeprowadzonych programów — liczba uczestników rozmów — liczba nakazów opuszczenia lokalu — liczba nakazów powstrzymania się sprawcy od kontaktów z osobą pokrzywdzoną — liczba orzeczeń dozoru kuratora — liczba wniosków prokuratury o tymczasowe aresztowanie	— zwiększenie liczby sprawców uczestniczących w programach edukacyjno-korekcyjnych — zmniejszenie liczby ponownego stosowania przemocy przez osoby kierowane na zajęcia edukacyjno- korekcyjne — umożliwienie zmiany sposobu przeżywania uczuć negatywnych, agresji, frustracji — ochrona osób przed dalszym krzywdzeniem — zapewnienie poczucia bezpieczeństwa osób doświadczających przemocy podczas trwania procedur prawnych — wzmocnienie systemu wsparcia dla osób doświadczających przemocy

III Cel strategiczny

Profesjonalizacja działań osób i instytucji działających w obszarze profilaktyki, interwencji i pomocy rodzinie z problemem przemocy, w celu budowania spójnego systemu pomagania

CELE OPERACYJNE	KIERUNKI DZIAŁAŃ	PODMIOTY ODPOWIEDZIALNE ZA REALIZACJĘ	WSKAŹNIK	PRZEWIDYWANE EFEKTY
<p>1. Diagnozowanie i monitorowanie problemu przemocy w rodzinie</p>	<p>1.1 Diagnozowanie skali zjawiska przemocy w rodzinie we współpracy z instytucjami i organizacjami sieci wsparcia społecznego</p> <p>1.2 Zbieranie i analiza danych gromadzonych przez poszczególne instytucje i podmioty</p> <p>1.3 Określenie zasobów instytucjonalnych oraz potencjału własnego środowiska lokalnego w kontekście wyników badań</p> <p>1.4 Przygotowywanie raportów o przemocy w rodzinie, zasobach środowiska lokalnego oraz potrzebach szkoleniowych</p> <p>1.5 Monitorowanie losów osób pokrzywdzonych po zakończeniu procedury NK</p> <p>1.6 Monitorowanie losów dzieci uwikłanych w przemoc w rodzinie</p> <p>1.7 Coroczna diagnoza jakości pracy służb odpowiedzialnych za pomoc osobom doświadczającym przemocy</p>	<p>ZI MGOPS Urząd Miasta i Gminy</p>	<p>— liczba raportów</p> <p>— sporządzona diagnoza</p> <p>— ustalone zasoby instytucjonalne i kadrowe</p>	<p>— pozyskanie danych obrazujących skalę zjawiska przemocy w rodzinie na terenie miasta i gminy</p> <p>— zgromadzenie danych na temat zasobów instytucjonalnych oraz potencjału własnego środowiska lokalnego</p> <p>— określenie obszarów, które wymagają wsparcia</p>

III Cel strategiczny

Profesjonalizacja działań osób i instytucji działających w obszarze profilaktyki, interwencji i pomocy rodzinie z problemem przemocy, w celu budowania spójnego systemu pomagania

CELE OPERACYJNE	KIERUNKI DZIAŁAŃ	PODMIOTY ODPOWIEDZIALNE ZA REALIZACJĘ	WSKAŹNIK	PRZEWIDYWANE EFEKTY
<p>2. Usprawnianie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie</p>	<p>2.1 Aktualizowanie zasad postępowania w udzielaniu kompleksowej pomocy osobom doświadczającym przemocy poprzez bieżące określanie kompetencji poszczególnych służb, uczestników systemu i wypracowanie jasnych procedur ich działań</p> <p>2.2 Mobilizowanie wszystkich służb do aktywnego udziału w procesie przeciwdziałania jak i pomagania osobom doświadczającym przemocy w rodzinie</p> <p>2.3 Wypracowanie i ujednoczenie standardów udzielanej pomocy osobom doświadczającym przemocy w rodzinie</p> <p>2.4 Organizowanie i dofinansowywanie specjalistycznych szkoleń i konferencji dla przedstawicieli instytucji i służb współtworzących system, m.in. pracowników socjalnych, funkcjonariuszy policji, nauczycieli, pedagogów i psychologów, kuratorów sądowych, pracowników ochrony zdrowia, członków GKRPA i Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego</p> <p>2.5 Systematyczna i bieżąca wymiana informacji i doświadczeń pomiędzy instytucjami i służbami zajmującymi się w gminie przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie</p> <p>2.6 Integracja działań jednostek pomocy społecznej i wsparcia oraz specjalistów z terenu miasta i gminy, jak również powiatu, w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie</p> <p>2.7 Prowadzenie pracy socjalnej w oparciu o elementy nowych metod i form</p>	<p>ZI MGOPS GKRPA KPP Kuratorzy Sądowi placówki oświatowe placówki służby zdrowia organizacje pozarządowe</p>	<p>— liczba spotkań Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego</p> <p>— liczba osób objętych szkoleniami</p> <p>— ujednoczone, spójne procedury postępowania</p> <p>— liczba przeprowadzonych szkoleń</p> <p>— liczba instytucji i służb, których przedstawiciele brali udział w szkoleniach</p>	<p>— efektywna działalność Zespołu Interdyscyplinarnego</p> <p>— wzmocnienie systemu wsparcia dla osób doświadczających przemocy</p> <p>— integracja i aktywizacja przedstawicieli różnych służ współpracujących na rzecz przeciwdziałania przemocy</p> <p>— wypracowanie jednolitego standardu współpracy</p> <p>— stworzenie spójnego systemu wsparcia</p>

IX. MONITOROWANIE I OCENA REALIZACJI PROGRAMU

Monitorowanie realizacji Programu odbywać się będzie w oparciu o sprawozdawczość podmiotów zaangażowanych w jego realizację. Sprawozdania z realizacji Programu podmioty składają do dnia 31 stycznia każdego roku Burmistrzowi Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański. Jeżeli w wyniku corocznego monitoringu pojawią się nowe problemy, obszary interwencji, Zespół Interdyscyplinarny ma możliwość dokonania zmian kierunków działań do realizacji. Wszelkie zmiany dokonane w Gminnym Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie musi zatwierdzić Rada Miasta i Gminy Nowego Dworu Gdańskiego.

X. FINANSOWANIE PROGRAMU

Program finansowany jest ze środków własnych Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański, dotacji celowych z budżetu państwa oraz ze środków pozabudżetowych pozyskanych z innych źródeł.

SPIS TABEL I WYKRESÓW

- Tabela nr 1. Pomoc społeczna w latach 2012 – 2015.
- Tabela nr 2. Procedura „Niebieskie Karty” w latach 2012 – 2015.
- Tabela nr 3. Zespół Interdyscyplinarny w latach 2012 – 2015.
- Tabela nr 4. Działalność Grup roboczych w latach 2012 – 2015.
- Tabela nr 5. Wybrane formy wsparcia osób doznających przemocy w latach 2012 – 2014.
- Tabela nr 6. Działania profilaktyczne w latach 2012 – 2015.
- Tabela nr 7. Liczebność próby badawczej uczniów.
-
- Wykres nr 1. Liczba osób i rodzin doświadczających przemocy w latach 2012 – 2015.
- Wykres nr 2. Bazując na Pani/a doświadczeniu proszę wskazać przyczyny / czynniki, które najczęściej przyczyniają się do wystąpienia przemocy.
- Wykres nr 3. Na ile mieszkańcy w Pani/a opinii mieszkańcy są świadomi, czym jest przemoc?
- Wykres nr 4. Czy uważa Pan/i, że świadomość mieszkańców, czym jest przemoc rośnie czy spada w ostatnich trzech latach?
- Wykres nr 5. Na ile mieszkańcy w Pani/a opinii mieszkańcy są świadomi, jaka jest rola świadka przemocy?
- Wykres nr 6. Które z poniższych zachowań są według Ciebie przemocą.
- Wykres nr 7. Czy kiedykolwiek doświadczałeś/aś jakiegoś z poniższych?, Czy doświadczałeś/aś przemocy w ciągu ostatniego roku?
- Wykres nr 8. Czy byłeś/aś świadkiem stosowania przemocy wobec innych?

Uzasadnienie

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie Gminnego Systemu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, w tym m.in. opracowanie i realizacji Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy skierowany jest przede wszystkim do ofiar przemocy w rodzinie (w tym dzieci, współmałżonków, partnerów w związkach nieformalnych, osób starszych, osób niepełnosprawnych), sprawców przemocy w rodzinie, świadków przemocy w rodzinie, przedstawicieli władz lokalnych, przedstawicieli instytucji służb pracujących z dziećmi (nauczycieli, pedagogów, pracowników socjalnych, policjantów, pracowników wymiaru sprawiedliwości, pracowników służby zdrowia, asystentów rodziny, księży). Program został opracowany w oparciu o lokalną diagnozę problemu w Mieście i Gminie Nowy Dwór Gdański.